

N.F.S. Grundtvig "Erklæring [om recension]"

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.5, oktober 2014

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredegørelse og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1811 (SJ: 156)

Teksten er etableret af Vibeke A. Pedersen

Punktkommentarer, indledning og tekstredegørelse er skrevet af Vibeke A. Pedersen, redigeret af Klaus Nielsen og Jon Tafdrup

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning dr.phil. Flemming Lundgreen-Nielsen

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2026

|A:63

Erklæring.

Dersom den Dom, der i Litteratur-Tidendens tvende første Nommere er fældet over mine Arbejder i Nordens Mythologi, var grundet, maatte disse være aldeles forgæves; thi den Bygning, jeg af de adspredte Klippestykker søgte at reise, svævede da i Luften uden Grundvold. Troede jeg, det var saa, vilde jeg ærlig tilstaa det, thi temmelig upartisk kan jeg fra min nærværende Standpunkt skue tilbage paa en Virksomhed, jeg i visse Henseender misbilliger. Imidlertid kan jeg ingenlunde tro, enten at Vøluspa og de andre gamle eddiske **|A:64**Sange, skulde være Gudelærens urette Kilder af anden Rang, eller at Grundideen jeg har fremsat, skulde være mit eget Digt.

En Afhandling som jeg troer uimodsigelig godtgør de eddiske Sanges og især Vøluspas høie Ælde, ligger næsten færdig, og, vil Gud, skal jeg baade fuldføre den og tillige levere adskillige Bidrag til Opklaring af Punkter som i min Fremstilling kunde synes dunkle eller tvivlsomme.

I Anledning af den Yttring, at Vøluspa gerne kunde være fra det ellefte Aarhundrede; troer jeg det min Pligt allerede nu at gøre opmærksom paa Følgende. Vøluspas Forfatter maatte være en stor

Digter, alle Hovedskjaldene fra Harald Haarfagers Tid kende vi, og dog kan Ingen af dem have digtet det. Dette kunne vi ikke blot slutte deraf, at det da upaatvivlelig vilde baaert sin Forfatters Navn, men især deraf, at det er utroligt, ja næsten umuligt, at et Digt som Vøluspa paa den Tid kunde fremkomme. Lige fra Harald Haarfagers Tid bestod Poesien næsten udelukkende i malende Omskrivninger og konstig Versebygning, og selv hvor denne ikke findes, hersker dog stedse hin, men Vøluspa derimod har al sin Poesie indvortes, den høieste Simpelhed i Bygning og Udtryk. Føier man nu til, at det ikke blot er eet Digt Spørgsmaalet gælder, men en Række af Digte, som bære de tydeligste Spor af Overgangen fra det Simple til det Konstige, synes Svaret ei at kunne være tvivlsomt.

N.F.S. Grundtvig.
